

මාතෘ, ශ්‍රී සුදර්ශි මහ ජීවිතෝභි නියෝජ්‍ය ජීවිතාධිපති දෙවිනුච්ච , කපුගම, සුඛිලාභාලාධිපති
ආස්ත්‍රපති පූජ්‍යපාද කපුගම සුගතසාර ස්වාමීන්වහන්සේ විසිනි.

තමෝ තස්ස භගවතෝ ජර්භතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!!

" කමය හඳුනාගෙන සභාතයෙන් ජීවත් වෙමු. "

(හිමෙබ්බක සුත්‍රය අද්දුරෙහි) අංගුත්තර නිකාය)

කාර්මික පින්තූනි,

අද වත් පුර පසළොස්වක පොහොය දිනයයි. වස් විසූ නිකුත් වහන්සේලා මහා පචාරණයෙන් වස් පචාරණය කරන මෙම පෝය දිනය සාසන ඉතිහාසයෙහි වැදගත් දිනයකි. මෙම පෝය දින සිට ඉල් පොහොය දක්වා මසක කාලය හඳුන්වන්නේ චීව්ව මාසය යනුවෙනි. බුදුන්වහන්සේ වස්කාලය මුළුල්ලේ තව්නිසා දෙවිලොව වස් වසා වැඩ සිටිමින් මාතෘ දිවපරාජයා හට අභිධර්මය දේශනා කොට තැවෙන දඹදිව සංකාස්සපුර නුවරට වැඩම කළේද අද වැනි වත් පුර පසළොස්වක පොහොය දිනයකය.

මෙවන් උතුම් දිනයක මෙම සඳහම් පූජ්‍යයෙන් අප බලාපොරොත්තුවන්නේ බුදු දහම උගන්වන කර්ම සංකල්පය සරළව තේරුම්ගෙන සහනයෙන් ජීවත්වීමට උපදෙස් ලබා දීමටය. ඒ සඳහා මුලාශ්‍රය වශයෙන් යොදාගන්නේ අංගුත්තර නිකායේ ජකක නිපාතයේ සඳහන් වන නිබ්බේධික සූත්‍රයයි.

සූත්‍රය ආරම්භ කරමින් තථාගතයන් වහන්සේ දේශනා කරන්නේ මහණෙනි, මම ඔබලාට නිබ්බේධික ජර්‍යාය දේශනා කරමි. එය මතෙවින් අසා සිත්හි ධාරණය කර ගන්න. මෙම සූත්‍රය කරුණු 06ක් උගන්වයි. කාමය - චේදනාව- සඤ්ඤාව - ආසව - කම්මය - දුක යනු ඒවාය . අප මෙහිදී බලාපොරොත්තු වන්නේ එම කරුණු 06න් එකක් වන කම්මය මේ සූත්‍රයට අනුව සරළව තේරුම් ගැනීමටයි. එය හොඳින් තේරුම්ගත හොත් අපට කායික හා මානසික සහනයෙන් ජීවත් විය හැකිය.

කම්මය පිළිබඳ සඳහන් කරන මෙම සූත්‍රය ආකාර 06 කට එය විවරණය කරයි.

" කමමං නිකමවෙ වෙදිතබ්බං , කමමානං නිදාන සමනවො වෙදිතබ්බො, කමමානං වෙමතනනා වෙදිතබ්බො, කම්මානං විපාකො වෙදිතබ්බො, කමම නිථොධො වෙදිතබ්බො, කමමනිථොධ ගාමිණී පටිපදා වෙදිතබ්බො."

" මහණෙනි, කර්මය දැනගත යුතුය, කම්මයන්ගේ නිදානය දැනගත යුතුයි. කම්මයන්ගේ විවිධත්වය දැනගත යුතුයි. කම්මයන්ගේ විපාකය දැනගත යුතුයි. කර්ම නිචොධිය දැනගත යුතුයි. කර්මය නිචොධි කරන (තැනිකරන) මග දැනගත යුතුයි."

මෙම කාරණා 06 සරළව මෙම සුත්‍රයට අනුව තේරුම් ගැනීමට උත්සාහ කරමු. කම්ම යනු කුමක්ද යන්න විස්තර කරන මෙම සුත්‍රය.

"වේතනාහං නිකඛවෙ කම්මං චදාමි , වේතයිත්වා කම්මං කථොති කායෙන චාචාය මනසා " යනුවෙන් " මහණෙනි, මම වේතනාවටම කම්මයයි කියමි. සිත කය චචනය යන නිදොරින් පළවන සියලු සකර්මක ක්‍රියා කර්ම නම්වේ. "

කම්මයන්ගේ නිදානය ගැන සඳහන් කරන මෙම සුත්‍රය දැක්වෙන්නේ කම්මයන්ගේ හටගැනීමට හේතුව ස්පර්ශය බවයි.

"චියෙසා නිකඛවෙ කම්මානං නිදාන සමභවො"

කම්මයන්ගේ විවිධත්වය ගැන සඳහන් කරන මෙම සුත්‍රය දැක්වෙන්නේ නිර්වචල විපාක ලබාදෙන කම් , නිර්සන් යෝනිය, ප්‍රේත ලෝකය මනුස්ස ලෝකය , දේව ලෝකය යන තැන්වල විපාක දෙන කම් වශයෙන් විවිධත්වයක් ලබන බවයි.

" අඤ්චි නිකඛවෙ කම්මං නිර්ව චෙදනීයං, අඤ්චි කම්මං නිර්විජාන යොති චෙදනීයං , අඤ්චි කම්මං පෙනති විසයචේදනීයං අඤ්චි කම්මං මනුස්ස ලෝක චෙදනීයං, අඤ්චි කම්මං දෙවලෝක චෙදනීයං"

ඉහත කී ආකාරයට විවිධ වන කම්ම විපාකදීමේදී තුන් ආකාරයකට ක්‍රියාත්මක වන බව දැක්වයි. දිව්ධිධම්ම චේදනීය, උපපජ්ජ චේදනීය, අපභාපරීය චේදනීය වශයෙනි.

"නිවිධානං නිකඛවේ කම්මානං විපාකං චදාමි. දිට්ඨව, ධම්මේව, උප පජෙජ්ච, අපථො ජරියායෙ"

ඉහත කී ආකාරයට විපාක දෙන කර්මය තැනි කිරීම සඳහා ස්පර්ශය තැනි කළ යුතු බවට උපදෙස් දෙයි.

"චියස්ස නිචොධො නිකඛවෙ කම්ම නිචොධො"

එම කම් නිරෝධය සඳහා මාර්ගය හැටියට දැක්වෙන්නේ ආර්ය පූජ්‍ය ආචාර්යවරයාගේ මාර්ගයයි.

"අයුළුව පැරණි අධ්‍යයන ක්‍රමයන් මගින් කම් නිරෝධ ගැනින් පවිත්‍ර සංස්කෘතියක් සම්මත වූයේදී සම්මත සංකල්පයක් සම්මතවීමට, සම්මත ක්‍රමයන්ගෙන් සම්මත ආර්යවේදයක් සම්මත වීමට සම්මත සහිත සම්මත සමාධි "

සමාජය තුළ විවිධ වන පුද්ගලයා කෙරෙහි බලපාන ඉහත කී කම් ශක්තිය හඳුනාගෙන විවිධ වුවහොත් සහනසිලී විවිධයක් ගත කළ හැකිය. එහිදී කම් නිරෝධය කාරණයන් වේනම් සහගත ක්‍රියාවක් හැටියටයි. වේනම් නොවන පොදු සිදුවන දේ මෙහිදී කම් ගතයට නොවැඩෙන බව තේරුම් ගත යුතුය. උදාහරණයක් හැටියට ගතහොත් අප පාලන මගින් කාරණය වුවද අපේ දේපලට පැහැදිලි නොයෙක් සතුන් මරණයට පුළුවන. ඒ කිසිවකට අප වගකිව යුතු නැත. ඊට හේතුව අප සිතා මතා නොකරන ලද බැවිනි. ඒ නිසා කාරණය හඳුනා ගැනීමේදී වේනම් වුවද මුලික වන බව තේරුම් ගත යුතුය. එවිට අපේ වේනම් නොවැඩෙන සිදුවන දේ ගැන සිතමින් අසහනය අත්කරගත යුතු නැත.

කම් ගැන නිදානය ගැන සඳහන් කරන තැන දැක්වා තිබෙන්නේ ස්වභාවය තුළින් කාරණය අත්වන බවයි. අපේ ශරීරය තුළ පවත්නා ඉදුරන් හයකි. අප, කන, නාසය, දිව, කය, මනස යනු ඒවාය. එම ඉදුරන් හය ඊට අදාළ රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, ස්පර්ශ, ධර්ම යන අර්ථවලට ස්පර්ශයෙන් කාරණය වුවද එම කාරණය නිරෝධයට වේනම් සහගත සම්පූර්ණ ක්‍රියාවෝය. ඒවා කළ යුතු වශයෙන් කොටස දෙකකට බෙදේ. කළ කම් යනු නරක කම්යයි. යුතු කම් යනු හොඳ කම්යයි.

එම ප්‍රචාරයට අනුව කාරණයන්ගේ විවිධත්වය ගැන සඳහන් කරන මෙම සූත්‍රය යුතු කම්වලට යුතු උපකාර කළ කම්යන්ට කළ උපකාර සිදුවන බව කියයි. කළ කම් කළ අය නිරෝධය ලෝකය, ප්‍රේම ලෝකය වැනි තැන්වලට උපදවා දුක් විපාක ලබා දෙයි. යුතු කම් කළ අය මිනිස් ලෝකය හා දිව්‍ය ලෝකය වල උපදවා සැප විපාක ලබා දෙයි. මේ සූත්‍රය උගන්වන කම් වේගයෙන් භාවය යනු එයයි.

කම් විපාකය ගැන සඳහන් කරන මෙම සූත්‍රය නොවැඩෙන ආකාරයකට විපාක ලබා දෙන බව දැක්වයි. පුද්ගලයෙකු විසින් කරනු ලබන කාරණය වලින් කොටසක් මෙලොව වශයෙන් විපාක දෙයි. දිව්‍යධර්ම වේදනීය කාරණය යනු ඒවාය. අනිකුත් ක්‍රමයට අනුව කිසියම් කාරණයක් කිරීමේදී අවුරුදු 7 ක් ක්‍රියාත්මක වෙයි. එහි පළමුවන අවුරුදු යනු මේ දිව්‍යධර්ම වේදනීය කාරණයයි. එහි එන 7 වන අවුරුදු දෙවන ආත්මභාවයේදී විපාක දෙයි. උපරිපථ වේදනීය කම් යනු එයයි. 2, 3, 4, 5, 6 යන අවුරුදු 5 වන ආත්ම භාවයේ සිට නවත් දැක්නා අනිකුත් දැක්නා විපාක දෙයි. මේවා කුසල අකුසල දෙපක්‍ෂයටම පොදුවේ ක්‍රියාත්මක වෙයි. මීට

අමතරව අභිධම්මයට විභාෂිතී නම්වූ ටීකාවෙහි අභෝධී කමම යනුවෙන් නවත් අංගයක් වෙයි. විජාක දීමට අවස්ථාවක් නොලැබ අභෝධී යන කමම ඊට අනුලෝම වෙයි. භහතත්වහන්සේලාට ඊළඟ භවයක් තැනි බැවින් එම කමම අභෝධී වී යයි. අංගුලිමාල හිමයන්ගේ චරිතය අභෝධී කමම හඳුනා ගැනීමට අවශ්‍ය වන චරිතයකි .

සසර් ගමන තැනි කොට නිවන ලබා ගැනීම සඳහා කළ යුත්තේ ඉහත කී කම් තැනි කිරීමයි. ඒ සඳහා උපදෙස් දෙන මෙම සූත්‍රය කියා සිටින්නේ ස්පර්ශය තැනි කළ යුතු බවයි. එයින් කියවෙන්නේ අප්‍ය ආදී ඉදුරන්ට රජ්‍ය ආදී අරමුණු ස්පර්ශ වූ විට ඒවා මමන්වයෙන් නොගත යුතු බවයි. භහතත්වහන්සේට රජ්‍ය පෙනුනත් ඒවා මමන්වයෙන් නොගනී. එවිට කම් අතී නොවේ. කම් තැනිවූ විට සසර් ගමන නවතී. සසර් ගමන නවතින විට සහනය උදාවේ. නිවන යනු එම සහනයයි.

ඉහත කී කම නිරෝධය සඳහා අවශ්‍ය මාර්ගය හැටියට උගන්වා තිබෙන්නේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයයි. එහිදී මුලින්ම පුද්ගලයා අන්තවාදී දෘෂ්ඨිවලින් මිදී මධ්‍යස්ථව කටයුතු කළ යුතුයි. එවිට ඔහුට හර්දේ හර් ලෙසත් වර්දේ දේ වර්දේ ලෙසත් වැටහෙයි. (සම්මා දිව්ධී) එම මාතස්ක තත්වය අතී පුද්ගලයා කාමයන්ගෙන් වෙන්විය යුතුයි. තර්භව තැනිකර්ගත යුතුයි. හිංසාව තැනිකර්ගත යුතුයි යනුවෙන් භෞද්‍ය සංකල්ප අතීකර්ගතී. (සම්මා සංකප්ප) එවැනි භෞද්‍ය සංකල්ප වලින් යුක්ත පුද්ගලයා බොරුවෙන් , කේලමින්, පරජ්‍යවචනයෙන් හා හිංසවචනයෙන් මිදී තම වචනය නිවර්දි කර ගනී. (සම්මාචාචා,) අනතුරුව ඔහු කයෙන් වන වර්දේ තුනවූ ප්‍රාණාසානය, අදන්තාදානය, කාමම්ච්චාචාර්ය යන වර්දේ වලින් අතීවෙයි. (සම්මා කම්මන්ත) මෙම පුද්ගලයා තම ජීවිතය පවත්වාගෙන යාම සඳහා නිවර්දි ජීවිකාවක් තෝරා ගනී . (සම්මා ආජීච) එසේ නිවර්දිව ජීවත්වන මොහු තම සිත අකුසල කර්මවලින් මුදවාගෙන කුසල කර්ම වලින් සම්පූර්ණ කර ගැනීමට උත්සාහ දරයි. (සම්මා චායාම) එම ව්‍යායාමය නිසා ඔහු මනා සිහියකින් යුක්තව කටයුතු කරයි. (සම්මා සනි) එම සිහිය අතී පුද්ගලයා තම සිත සමාධිගත කර ගනී. (සම්මා සමාධි)

බුදු දහම උගන්වන මෙම ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය පුරුදු පුහුණු කිරීමෙන් සියලු කර්ම නිරෝධයට පත්කර ගත හැකිය . එසේ කර්ම නිරෝධයට පත් කළ පුද්ගලයාට මාතස්ක අසහනයක් අතී නොවේ. සප්තසිලිදායක ජීවිතයක් ගත කළ හැකිය. මේ කර්මය පිලිබඳ සරළ පාඩම හරියට අවබෝධකර නොගැනීම නිසා බොහෝදෙනා අසහනයෙන් ජීවත් වෙති.එම අසහනයෙන් මිදීම සඳහා ඔවුන් විවිධ පුජාවන් පවත්වති. මේ පුජා පවත්වන බොහෝ දෙනා බියෙන් ජීවත් වෙති. ඒ බිය හඳුනාගත් අය ඔවුන් වෙනුවෙන් විවිධ පුජා වර්ග නිර්දේශ කරති. එම පුජා කිරීමට දහස් ගණනින් මුදල් අවශ්‍ය වේ. ණයවී හෝ එම පුජා කරමින් තව තවත් අසහනයට පත්වේ. සම්මා දිව්ධීයෙන් පටන් ගෙන සම්මා සමාධියෙන් කෙළවර වන ආර්ය මාර්ගය තුළ කිසිදු පුජාවකට ඉඩක් තැන . ඒ බව හඳුනා ගෙන ක්‍රියා කළ හොත් මාතස්ක සහනය උදාකර්ගත හැකිය.

2009. 09. 09 දින සෙනසුරු වැනිදා සිදුවූ බව ප්‍රකාශයේ දැක්වෙන්නේ වෙනස්වේ. එදින රාත්‍රී සෙනසුරු ග්‍රහයා වෙනුවෙන් ගිනෙල් පහතක් දැක්වීමට උපදෙස් දී තිබේ. අපේ රටේ කොතරම් බොහෝදෙනෙක් මෙසේ ගිනෙල් පහත දැක්වීමට අත්දැකීම්? එසේ උපදෙස් දෙන අය මෙසේ ද පවසති. සද්භාවයෙන් යුක්තව හොඳ ක්‍රමවේදයක් අයට එම සෙනසුරු ග්‍රහයාගෙන් ක්‍රමයෙන් සිදුකරන්නේය. එසේ නම් අප කළ යුත්තේ කුමක්ද? ගිනෙල් පහත පත්තු කිරීමද? තම ජීවිතය තුළ හොඳ ක්‍රම ගොඩ නගා ගැනීමද පිළිතුරු බලවම භාවය. අද ගිනි පැවිදි බොහෝ දෙනා කාර්යක්ෂම හා මනසික අසහනයෙන් පීඩිත වන්නේ මෙම ක්‍රමය පිළිබඳව සරළ පාඩම අමතක කර දැමීමෙනි.

මෙම මනසික රෝගීන් වැඩිවන තරමට ඒ සඳහා උපදෙස් දෙන අයට පැවැත්වෙන්නේ තිබේ. නමුත් ඒ උපදෙස් දෙන අය කළ යුත්තේ අනවශ්‍ය පුදු පුරාවලින් පුද්ගලයා අත්කොට ඔහුගේ ජීවිතය සද්භාවයට හරවා ලීමයි. භෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කළ ධර්මය තුළ ආර්ය පුරාවලට ලැබෙන්නේ දෙවන තැනයි. මුල් තැන හිමිවන්නේ ප්‍රථමයෙන් පුරාවලටයි. ආර්ය අර්ථසාධක මාර්ගයේ එන්නේ එවැනි ප්‍රතිපත්ති අවකාශය. ඒ අනුව ක්‍රියාකළොත් කිසිම ම ග්‍රහයෙකුට බිය විය යුතු නැත. ඒ සියළු ග්‍රහයෝ අපිට ආරක්ෂා කරති.

නමුත් නූතනයේ පීඩිත වන බොහෝ දෙනා එකතු කර ගන්නේ නරක ඥාතීන්ය. කවීම බන්ධු කියා හඳුන්වන්නේ ඔවුන්ටයි. එවැනි අය දෙලොවම අසහනයට පත්කර ගනී. හොඳ ඥාතීන් එකතු කර ගන්නා පුද්ගලයා දෙලොවම සැතපීමට පත් වෙයි. අංගුත්තර නිකායේ නිබ්බේධික පර්යාය සූත්‍රය උගන්වන මෙම ක්‍රමය හඳුනාගෙන අසහනයෙන් පීඩිත වීමට අධිෂ්ඨාන කර ගනිමු.

මෙම පොහොසත් දිනයෙන් වස් අවසන් කරන මහාසංඝ රත්නය වස් පවාරණයේදී ඉතා වැදගත් ප්‍රකාශයක් ඉදිරිපත් කරති. තුන් මාසයක් අපිවිකට පීඩිත උනෙමු. ඒ කාලය තුළ අපෙන් වරදක් වනවා දැනුවා නම් (දිවෙඬිනවා) අප්‍රසාවානම් (සුනෙතනවා) එසේ වුවායයි සැකයක්වත් තිබේනම් (පරිසංකායවා) අපට දන්වන්න. එසේ දැන්වුවහොත් අපි නිවැරදි වන්නෙමු. මෙයින්ද පැහැදිලි වන්නේ වස් තුන්මාසය තුළ නිවැරදි ජීවිතයක් ගත කළාද යන්න ගැන තවත් ආපසු හැරී බැලීමකි. ගිනි පිත්තවැනිවත් එසේ තම ජීවිතය පිළිබඳ ආපසු හැරී බැලීමට පුළුවන. මෙසේ ගිනි පැවිදි අපි හැමෝම හොඳ කම් කරමින් අසහනයෙන් පීඩිත වීමට උත්සාහවත් වෙමු.